

Miért éppen Alapvetés?

Nyikos András

*„Más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül,
amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)*

Mindnyájan építkezünk. Vannak köztünk, itt a gyülekezetben is, akik új házukat építik, és átéli ennek a folyamatnak minden örömét, minden küzdelmét. Gyülekezetünk vezérigéje azonban egy másfajta építkezésről beszél; arról a házról, amit folyamatosan építünk a lelkünkben vágyaink, elképzeléseink tervrajza nyomán, sokféle építőanyagból, gondolatéglákból, amiket tapasztalataink habarcsával tapasztunk egybe, és érzéseinkkel színezzük.

Látunk magunk körül gyönyörű házakat, kívülről szépen kidolgozott, belül kényelmesen berendezett otthonokat, olyan életeket, amiket talán

irigykedve is nézünk. De a legfontosabb mégis az, hogy mindez mire épült, mi az alapja az életházunknak. Jézus Krisztus szép példázatában erről tanít: *„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, hasonló lesz az okos emberhez, aki kösziklára építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kösziklára volt alapozva.” (Mt 7,14)*

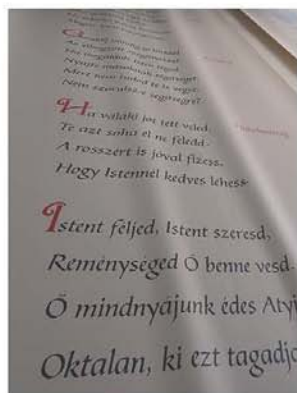
Az árvizeket, viharokat nem tudjuk kikerülni, mindnyájunk házát eléri időnként kivédhetetlen

KÖSZÖNTŐ

módon ezeknek a pusztító ereje. A legtöbbször egészen váratlanul, felkészületlenül ér minket, és ilyenkor mintha elvesztenénk a talajt a lábunk alól, és mintha összeomlana mindaz, amit felépítettünk. Különös erővel érezzük ezt betegségben, gyászban, veszteségekben, meggyengülő kapcsolatainkban. Mi az, ami még ilyenkor is, és persze a napfényes időszakokban is meg tud tartani, meg tud erősíteni, hogy megálljon a házunk? „*Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus*”- vallja Pál apostol, aki miután találkozott a feltámadt Krisztussal, Őrá alapozva kezdte újra felépíteni az életét. És vitte, hirdette az örömhíret annak, hogy van igazi Kőszikla, ami később sem bizonyul homoknak, nem csupán lát-szatbiztonságot ad, hanem valódi védettséget, az Istenben elrejtett életet nyújt. Mert magát Istent, az Atyát is csak Jézusban, a Fiúban ismerhetjük meg igazán, Őbenne jelentette ki magát nekünk. Ezért fontos - életbevágóan fontos -, hogy Őt ismerjük, Őt hallgassuk, és komolyan vegyük, amit mond.

„*Más alapot senki sem vethet*”, hangzik az üzenet, de ez nem azt jelenti, hogy nem lehetséges: sokan másra alapoznak, az egészségükre, erejükre, pénzükre, hatalmukra. Arról van szó, hogy lehetséges más alapra építeni, de nem érdemes. Ezt ismerték fel annak idején a reformátorok is, és ezért lett az egyik jelszavuk is ez: solus Christus, vagyis egyedül Krisztus. Őáltala, az Ő halála és feltámadása által van egyedül megváltásunk, üdvösségünk, életünk, örök életünk.

Ezért lett a címe most induló gyülekezeti újságunknak is: AlapVETÉS. A benne olvasható cikkek, írások, beszámolók, versek a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolat nyomán születtek azért, hogy az Őrá alapozott életre hívjanak, abban erősítsenek mindannyiunkat. Hisszük, hogy ezek az elvetett magok az olvasók szívében életre kelnek, meggyökereznek, és szép termést hoznak. Így kívánok áldott, gyümölcsöző olvasást, és áldott élet-építkezést a meglévő Alapra.

Lapzártakor érkezett a hír, hogy megszületett lelkipásztorunk harmadik gyermeke. Már nagyon vártuk Nyikos Hannát! Isten áldja gyülekezetünk legifjabb tagját és kedves Családját!

FRISS HÍR

Szerintem nincs olyan ember, aki ne lenne egy kicsit féltékeny a sikeres színészekre. Ők annyi mindent megkaphattak: figyelmet, elismerést, csillogást, sikert. Mi miért ne lehetnénk ilyen sikeresek, mi miért ne mutathatnánk meg, hogy kik is vagyunk valójában? Tulajdonképpen az életünk egy nagy film, amelyben mi választhatjuk meg, hogy kik akarunk lenni.

Te ki akarsz lenni életed filmjében? Rendező, főszereplő vagy éppen mellékszereplő?

Nem is olyan könnyű kérdések ezek, mégis naponta kell válaszolnunk ezekre, ha akarjuk, ha nem. Van úgy, hogy csak nézőként ülnénk le saját filmünket megnézni, de ezt nyilván nem tehetjük. A legtöbb napon leginkább egy kényelmes mellékszereppel azonosulnánk, vagy éppen egy lennének a statiszták közül. Van, hogy szívesen alakítanánk a főszereplőt, de ritkán érezzük magunkat ünnepezt sztárnak. Máskor szívesen lennének inkább rendezők, akik saját elképzeléseik szerint mozgathatják a szereplőket, határozhatják meg a jelenetek tartalmát, kinek mikor kell belépnie, vagy éppen lelép-

nie. De már tapasztaltuk, hogy a rendezői szerep még több kudarcra jár; így maradunk kis szerepeinknél, míg filmünk lassan, észrevétlenül leperereg...

Ez nem happy end, ez nem érvényes! Kell lenni más megoldásnak! A filmezést meg kell tanulni, ezért vegyük is sorra a kellékeket. A siker kulcsa a rendező kiválasztása. A Szentírás egyértelműen kijelenti, hogy életünk filmjét csakis az a Rendező rendezheti sikerrel, aki ennek a világnak a teremője, életünk alkotója. Mindenkinél a hozzá illő főszerepet szánta, és van sikerre vívő forgatókönyve is. Ne késlekedj jelentkezni, ha ehhez a főszereplőt keresi!

A kudarcból, a visszautasítástól, a bukástól való félelem sokakat visszatart attól, hogy merje a ráosztott szerepet felvállalni. Színre lépni és a szerepet megélni. Kérd ki Tőle a szerepedet, vedd le a hozzád nem illő szürke, elrongyolódott ruhát, hogy új főszereplőhöz illő ruhába bújhass. Merd kimondani, hogy függőnyt fel, játszani akarok!

A Teremtő műhelyében főszereplőket képeznek. Szól a felszabadító ige, a megbocsátás szava, feloldozás félelmeink alól. A Rendező itt szelíden szól, eligazít, buzdít, vigasztal, de ha kell, meg is fedd. Gyere, mert válogatás van, és te is meghívást kapsz. Jól hallottad, neked is van egy főszereped, saját filmed happy enddel!

Október 31. Mit is ünneplünk?

Kamarás Heléna

HITVÉDELEM

Hatalmas plakátok az iskola aulájában, narancssárga kivájt töklámpások, szellemek, fekete macskák, koponyák, seprűn lovagló boszorkányok hívogatják gyermekeinket „EXTRÉM HALLOWEEN-napi szuperbulira”. Borzongás garántálva, mindez október 31-én. De mit jelentenek ezek a példaképek plakátokon, üzletekben? Mi bújik meg a HALLOWEEN mögött?

Ez az „ünnap” a kelták pogány ceremóniájára vezethető vissza. A kelta év utolsó napján (okt. 31.) az elhunytak lelkei visszalátogatnak otthonaikba. A lakók töklámpát helyeznek a ház küszöbére, ezzel védve meg családtagjaikat, gyermekeiket. Amelyik ház előtt nincs töklámpás, onnan a szellemlelkek magukkal viszik az ott lakókat a túlvilágra. A lelkek kiengesztelésére kis ajándékokat és édességeket is helyeznek a ház elé.

IV. Gergely pápa a IX. században keresztényesítette a kelták szokásait ahelyett, hogy ellenállt vagy megszüntette volna. Még ma is tartják az USA-ban, Írországbán, Franciaországban, ill. a világ számtalan helyén ezeket a régi rítusokat, amiknek a spirituális háttere nem elhanyagolható. A gyerekek beöltöznek rémisztő alakoknak, töklámpással „kísértik” az áldozatokat. Nem véletlen, hogy a mai boszorkányok és varázslók egyik legfontosabb napja október 31. Ezen a napon segítségül hívják a halottak istenét, és démonidézést tartanak. Nem ártatlan mókáról van itt szó, hanem az okkultizmus salonképessé tételéről.

Habár az eredeti szokások sokat változtak-puhultak az évszázadok alatt - talán azt sem tudják az ünneplők, hogy miről is szól valójában ez a nap -, mégis jó látni a mögöttes tartalmat. Ha mi is csatlakozunk a HALLOWEEN szellemiségéhez, és engedjük, hogy gyermekeink beöltözzenek és részt vegyenek ilyen felvonulá-

sokon, bulikon, akkor a halottak istenének, a Sátánnak a kultuszát támogatjuk akkor is, ha „nem komolyan gondoljuk”. Ettől óv minket Isten Igéje.

S ne feledjük, ugyanakkor ezen a napon ünnepeljük a reformáció ünnepét is!

(Felhasznált irodalom: Ethos 2002./4. száma)

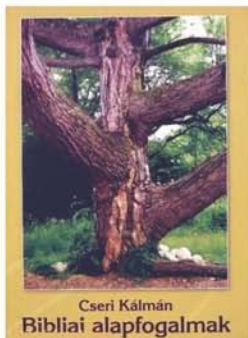
Cseri Kálmán: Bibliai alapfogalmak

Takács Katalin

A szerző jól ismert lelkészként épp úgy, mint keresztyén íróként, számos írását olvashattuk már, az iratterjesztésben folyamatosan több műve megtalálható.

A most ajánlásra kerülő könyv az Immánuel Kiadónál (Fót) 2015-ben jelent meg, és a pasaréti református gyülekezetben korábban elhangzott előadásokból íródott. A kiadvány előszavában így szólít meg minket a szerző:

„Beszélgetések alkalmával gyakran kiderül, hogy mennyire mást értünk egy bibliai alapfogalmon, vagy milyen sokan egyáltalán nem értik egy fontos bibliai kifejezés eredeti jelentését. Mit jelent pl. a hit, a bűn, a menny és a pokol – a Szentírás szerint? Ki tulajdonképpen Isten, az ember, s kicsoda a Sátán?”

KÖNYVAJÁNLÓ

Bibliaiskolászerűen veszi sorra a gyakran használt fogalmakat, és megvizsgálja, mit tanít ezekről Isten Igéje. Bár az előadás-sorozat 20 évvel ezelőtt hangzott el, ma is éppúgy alaptanítás, ismeretbővítés lehet azoknak, akik kezükbe veszik e könyvet.

Csendeshét Mályiban

Váradi Ildikó

„A hívők összessége pedig szívében és lelkében egy volt...” ApCsel 4,32

Idén nyáron öt napot tölthetünk együtt Mályiban, a Református Konferenciaközpontban, ahol közösen figyelhettünk Isten szavára, az Ő Lelke által töltekezhettünk és erősödhetünk a hitben.

Közel hatvanan voltunk egy gyönyörű, szinte mesebeli helyen – mint egy nagy család –, kicsik és nagyok, fiatalok és idősebbek.

Az igei alkalmak lehetőséget adtak, hogy együtt dicsőíthessük Urunkat mind dalban, mind imádságban.

BESZÁMOLÓ

Délelőttönként Dávid életének egy-egy epizódján keresztül beszélgettünk saját életünkről, családunkról, Isten bennünk végzett munkájáról, és arról, hogy ez hogyan hat kapcsolatainkra.

Az esti igei alkalmakon Siklós József: Az újszülött természetrajza - A hívő keresztyén élet ábécéje című könyv egyes fejezetéről gondolkodtunk.

Mert nagy csoda a gyermek születése, de nincs annál nagyobb csoda, mint az újjászületés. Nincs fontosabb táplálék, mint Isten Igéje, és mint a lélegzetvétel, olyan fontos az újjászületett ember számára az imádság. Ugyanakkor nagyon fontos a család, vagyis a közösség, a tisztálkodás, azaz a bűnvallás, és az újszülött kilátása a jövőre nézve, mint az újjászületett ember számára az üdvösség élő reménysége.

Délutánonként imaközösségben lehettünk együtt, majd szabadidős programokat szerveztünk. Lehetőségünk nyílt vízibiciklizni, nagyokat sétálni és fürdeni, a gyerekeknek vitorlázni. A nagyobbak még a tavat is átúszták. Voltunk kirándulni Szilvásváradon, sütöttünk szalonnát, énekeltünk, beszélgettünk. Szerettük volna az időt megállítani, hiszen olyan nagy áldás volt minden alkalmon. Olyan békeség és szeretet vett mindent és mindenkit körül, hogy nem szívesen tértünk vissza „világi” életünkhöz.

A közös alkalmak mellett lehetőségünk nyílt hosszabb, sokszor a lelkünk mélyéig ható és az éjszakákba nyúló testvéri beszélgetésekre is. Talán a szürke hétköznapiakban ezek hiányoznak a leginkább, mert ott az Öreg-tó partján, könnyebben nyíltak meg a szívek, könnyebb volt egymásra hangolódni, csendességben együtt lenni – Istennel is.

A csendeshét utolsó napján, vasárnap, istentiszteleten és egykelyhes úrvacsorán vettünk részt.

Mindannyian, akik ott voltunk Mályiban, Hálát adunk az Úrnak, hogy egész héten érezhettük az Ő jelenlétét, és hogy beengedhettük Őt a szívünkbe és az életünkbe.

Mikor belépsz a templomba, kezed kulcsolod.
Énekkönyvet lapozgatva, körbenézve mosolyogsz,
vagy csak komoran hallgatsz,
Jézus ül melletted.

Ha úton jársz, munkában elfáradsz.
Buszon, villamoson, sötét metró alagúton,
álmos, sápadt arcokon, gonosz szándékon
Jézus fogja kezed.

Ha bántás, bánat gyötör,
ha fenyeget a lét, csalódás megtör,
vagy mindenben siker életed,
Jézus áll melletted.

Bizalmunk csak Ő benne,
kegyelmünknek Istene,
üdvösségünk reménye.
Jézus van veled!

HIRDETÉSEINK

Rendszeres gyülekezeti együttléteinken kívül több, hisszük, hogy áldott alkalom vár bennünket az előttünk álló időszakban, ezek időrendben a következők:

-okt. 16-án elkezdődött, de innentől kéthetente tíz alkalommal **KERESZT-KÉRDÉSEK** címmel tartunk egy beszélgetéssorozatot. Ezeken hitbeli kérdéseinkre együtt keressük a válaszokat, megalapozhatjuk, felelevenítjük és elmélyítjük ismereteinket. Barátaink, szomszédjaink, ismerőseink hívogatásával minél többek felé eljuttathatjuk így az evangéliumot.

-okt. 31. 18 óra - **REFORMÁCIÓ ünnepe**, egykelyhes úrvacsorás istentisztelettel evangélikus testvéreinkkel közösen (Vető István evang. lelkész szolgálatával)

-nov. 26. 15 óra – **ADVENTIKOSZORÚ-KÉSZÍTÉS**

-Karácsony előtt: **Alapvetés 2. szám** (benne az ünnepi alkalmak)

„Köszönjük azokat a kiváltképpen alkalmakat, amikor úgy hallhattuk az ígét, hogy meg voltunk győződve, nemcsak rólad hallunk, hanem téged magadat hallhatunk” – Cseri Kálmán szavaival készülünk hálás szívvel ezekre az alkalmakra, és hívogassunk időseket, fiatalokat egyaránt!

Hiszem, ha látom...

Küri Johanna

IFISAROK

Szeptemberben hazánkba látogatott a nemzetközi hírnő prédikátor. Szónok...motivációs tréner – ilyen és ehhez hasonló szavakkal szokták őt beharangozni. Akit pedig megelőz a híre, valamit biztos letett már az asztalra - gondolom magamban. Gyülekezetünk jó néhány tagja látta őt élőben; többen pedig online követték az előadásait. De mégis, milyen? Rád hogy hatott? - kérdezem azokat a szerencséseket, akik élőben találkozhattak vele. Olyan kíváncsi lennék rá! Főképp azután, hogy kapom a válaszokat: „Nagyon

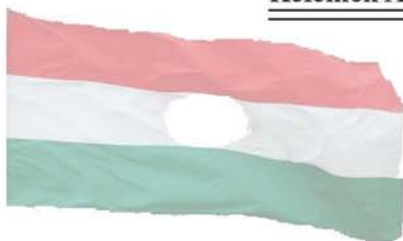
megerősítő. Főleg a hittel kapcsolatban.” „Lenyűgöző!” „Magával ragadó!” „Felemelő!” „Csodálatos, hogy így tud hinni!” „Irigylem! Az életvidámságát és a hitét is!” „Nagyon humoros figura!” „Az élete egy csoda!” „Remek szónok! Nagyon tud bánni a közönséggel!” „Amellett, hogy a tömegnek beszél, megszólítja az egyes embert is!”

Gondolná valaki, hogy ez a 33 évvel ezelőtt, szerb kivándorló szülők gyermekeként Ausztráliában született fiatalember, akiről így nyilatkoznak az emberek, kezek és lábak nélkül él? De nemcsak hogy él, de alkot, dolgozik, családot alapított és szolgál?

Mert bizony Nick Vujicic így csinálja! Hogy az élete csupa kihívás, azon senki nem lepődik meg. Mindössze két lábujj segíti őt a teljes végtagok helyett, ő mégis azt vallja, nem véletlenül született így: nyilvánvalóvá válhatnak rajta keresztül Isten tettei. Életének célja és értelme, hogy hirdesse Isten szeretetét. Az idei évben különös hangsúlyt helyez az iskolai bántalmazásokkal szembeni fellépésre, hitelesen továbbadva önmagunk és mások elfogadásának fontos üzenetét!

Én nem láttam, de elhiszem!

Lehajtott fejjel állok most előtted,
Hisz már csak emlék rövid életed.
Mint kedves, barátságos kislányt
Ismertelek meg tégedet.

Orvos akartál lenni gyermekként is,
Ki embereket gyógyít, betegeket,
Életeket ment, és keresi a gyógyírt,
Mely fájdalmakat enyhít és keserveket.

Kegyetlen lelki kínzásokkal vallattak téged,
De te nem gyűlölted a kínzódat.
Rút hazugságukat inkább elvállaltad,
Ha már nem bírtad vallatásaikat.

Majd jött a perc, mikor egy nemzet feküdt
Halálos ágyán, és várta orvosát,
Aki feltámasztja, új életre kelti.
És októberben láttuk a csodát.

Én kérek most bocsánatot tőled,
Aki példaképnek tekintettelek,
És azt kérem, hogy egész nemzetünknek
Példa legyen a te hősi életed.

Te nem haboztál. Ömelléjük álltál.
Tartottad ujjad a nemzet pulzusán.
Legjobb tudásod adtad életéért,
De mint harcunk, úgy te is elbuktál.

Taníts meg minket, hogyan kell szeretni
Egymást tisztelve egy életen át,
Őszinte szívvel bocsánatot kérni.
És teremts közöttünk új összefogást.

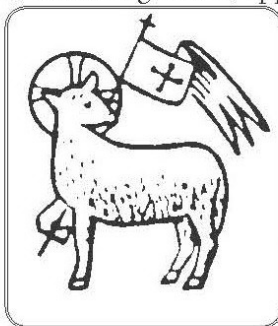
Mitől is vagyok református?

Csiha Lajos Isten ösvényén c. könyvéből

Hitünk alapja a Szentírás. A Szentírásban van megírva Isten hozzánk szóló üzenete. Mi foglalja össze a Szentírást? A Szentírást a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás foglalja össze. Mi foglalja össze az egész Heidelbergi Kátét? A Heidelbergi Káté első kérdése. Ezért az első kérdéssel Isten üzenetének közepébe nyitunk be.

Figyeljünk fel arra, hogy a Heidelbergi Káté egyes szám első személyben van írva. Benne nem másról vagy általában az emberekről, hanem rólam, az én életemről, bűneimről, megváltásomról, üdvösségemről van

szó. Azt is tudnunk kell, hogy a Heidelbergi Káté az Istenben hívő ember hitvallása. Csak az tudja megérteni, akinek hite van. Akinek nincs hite, az nem tudja felfogni. Miért nem látja sehol sem Istent a hitetlen ember? Mint ahogy a vak nem láthatja a színeket, mert megvakult, éppen úgy a hitetlen ember sem tudja meglátni Istent, mert nincs hite. Istent csak hit színeket is egészséges szemzatok magatokban sokat, teket, adjon nektek lelki szívetek. Ne csak kívülről is lássátok, hogy mit akar az az út, amelyen járnunk emberek legyetek itt a földön, hogy boldog legyen majd a házasságotok, hogy szép családot tudjatok alapítani, és hogy másoknak is hasznára lehessetek. Beletartozik az is, hogy ne legyünk gyáva, megfélemlő, megfutamodó, gerinctelen emberek, hanem reménység, bátorság, öröm legyen a szívünkben, tiszta és erős lelkű emberek legyünk, és majd bejusunk az örökéletbe is.

elromlott a belső lelki látása, által lehet látni, mint ahogy a által lehet felfogni. Imádkozhogy Isten segítsen benne-látást, hogy ne legyen vak a nézzétek, hanem belülről velünk az Isten, hogy milyen kell, hogy valóban boldog dőn. Ebbe az is beletartozik,

folytatjuk...

Mindhalálig

Falviné Hidas Viktória

Baló Gyöngyi testvérünkkel beszélgettünk

- Én ugyan látok itt egy nagyon szép emléklapot, de mondd is el, Gyöngyi néni, kérlek, mikor konfirmáltál és hol.

- 1962-ben konfirmáltam a fasori gyülekezetben. Emlékeim szerint abban az évben is negyvenen, ötvenen vettünk részt ezen az ünnepségen.

- Tudod, Gyöngyi néni, én ebben a rovatban azt szeretném, ha a gyülekezet egy-egy tagja igazából arról tudna mesélni nekünk, olvasóknak, hogy a konfirmáció során kapott ígéje hogyan alakította az életét egy adott időszakban, hogyan értelmezte azt, hogy hogyan élte meg.

- Én a Jel 2,10-et kaptam anno. *Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.* Ezt az ígét meg kellett érteni, amikor az ember megkapja tizenéves korában, még nincs úgy tartalma. Ez a sor - most már egyértelmű- először egy felszólítás, utána pedig egy ígéret. Mi inkább az ígéreteket szeretjük hallani,

PORTRÉ

miközben a felszólítás részt kevésbé szeretjük. Pedig összetartozik, - egyikből következik a másik.

- Mit jelent számodra a mindhalálíg szó?

- Sokáig nem is gondoltam bele ennek a szónak a jelentésébe, nem gondoltam, hogy tulajdonképpen mennyire nehéz egy életen át figyelni erre. Isten mellé szegődni, az nem fellobbanás; örülök egy darabig, aztán életem tovább az életem. A hűség az a legfontosabb. Mindig vigyázok a nagyobb szövegegységből kiemelt igékkel. Érdemes mindig megnézni, hogy honnan, milyen összefüggésben indul az az ige. A Jel 2,10 vers így kezdődik: Semmit ne félj azoktól, a miket szenvedned kell. Mindegyikünk élete tele van váratlan eseményekkel, próbákkal, szenvedésekkel, lesz, igen, szenvedés, de ez az ige szinte előre felkészített. A mindhalálíg pedig -minél idősebb vagyok annál inkább- nagyon fontos, mert a megérkezésig jó lenne állhatatosan kitartani.

- S maga a hív, hűség szó? Milyen jelentésekkel bír a te életedben?

- Egyfelől prózai módon családhoz, férjhez, élethelyzethez, saját kimondott szavainkhoz, értékrendszerhez, de úgy igazából, legmélyén alapvetően a hithez, az Istenhez kell ragaszkodni és hűségesnek lenni. A többi, minden más ebből fakadhat, és fog is fakadni. Voltak évek az én életemben is, amikor nem sikerült ezt jól megélnem, de ajándékként kaptuk a bűnbánat lehetőségét. Én a mostani családot is arra biztatnám, hogy többet kell küzdeni; például a házasságért. Manapság a legtöbb dolgot ki lehet beszélni. Fura talán, de a mi időnkben nem fordulhattunk még a lelkipásztorokhoz sem igazán. Ma nagyon sokan és sokat foglalkoznak párkapcsolati kérdésekkel, és segítenek harcolni családjukért, kapcsolatukért. Nekem ez nem sikerült, ahogy jó lett volna, - de visszatekintve békességem van, jól érzem magam így.

- S mit jelent a hűség a gyülekezethez?

- Nagyon nehéz, az bizonyos, hogy senki ne hagyja el a saját gyülekezetét. Manapság nagy divat, hogy egy felekezetből számtalan újabb kis felekezet lesz. Ma nem olyan hűségesek az emberek gyülekezethez, a templomhoz, mint régen. Ízlik - nem ízlik, keresünk egy újat. Ebben pedig nagyon komolyan hűségesnek kéne lennünk. Attól lehet természetes egy másik lelkész igehirdetését hallgatni, de nem mehet át az ember, mert máshol valami jobbat hall egy adott helyzetben. Nyilván a legtöbb gyülekezetben vannak problémák, kisebbek, nagyobbak, de éppen az a dolgunk, hogy észrevegyük ezeket, változtatni tudjunk rajtuk, viszont elhagyni a gyülekezetet nem szabad.

- **Az élet koronája - nagyon szép kép, neked mit jelent?**

- Ez egy nagyon szép ígértet. A jutalomról azonban nem szeretek beszélni, vagy afelől gondolkodni. Ezekkel én kevésbé foglalkozom. Üdvösségem, megváltott életem van, de hogy mit kapok ebben konkrétan és ezen túl, nem foglalkoztat. Krisztus Urunk a legnagyobbat, a legszebbet készítette el, és ez biztosan egy nagyon szép megnyugtató állapot. Isten minden ígérete igaz, és ha ebben biztosak vagyunk, akkor mienk lehet ez az ígértet. Az én konfirmációs ígém tehát felöleli a látható élet feladatából folytatódó végtelen valóságát.

- **Kinek adod tovább ezt a labdát? Kit kérdezzek az ő ígéréről?**

- Szabó Terikét, szívesen olvasnánk, mit gondol ő erről.

Elérhetőségeink:

Cím: 1162 Budapest,
Menyhért u. 42.

Email: gyulekezet@arpadfoldiref.hu

Telefon: +3630/483-4638

Nyikos András lelkipásztor

Rendszeres alkalmaink:

Istentisztelet: vasárnap 9:00 óra

Istentisztelet úrvacsorával: hónap első vasárnapja 9:00 óra

Gyermek istentisztelet 3-6 éveseknek: vasárnap 9:00 óra

Gyermek istentisztelet 7 éves kortól: vasárnap 9:00 óra

Bibliaóra: szerda 18:00 óra

Bibliaóra: péntek 14:30 óra

Hittanóra: péntek 16:00 óra

Ifjúsági óra: péntek 18:00 óra

Áldás, békeség!